

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

פרק 06/5532/16 מספר פל"א 298507/2016

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם זכריה בראשי ת.ז. 058459587

נוכחים:

ב"כ המאשימה – מתמחה, מר יגל חשאי

ב"כ הנאשם – עו"ד מזרחי

הנאשם

פרוטוקול

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית עבירה לפי סעיף 137א(1) ושל נהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן "הפקודה") ושל נהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(3) לפקודה.
2. ביום 28.05.19 הודה הנאשם והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.07.16 סמוך לשעה 18:07:18 נהג הנאשם במשאית (להלן: "המשאית") אליה חובר נגרר נתמך, עליו הועמס מקדח חורים זחלי במשקל 14 טון (להלן: "המקדח"), בכביש 446 מצפון לדרום, מכיוון הישוב נילי לירושלים.
4. עובר לנסיעה, קשר הנאשם את המקדח לנתמך בשרשרת ברזל קצרה בצדו הימני בלבד, במקום ובאופן שלא היה בהם לעגן או למנוע את תזוזתו. במהלך נסיעתו במועד שאינו ידוע, זז המקדח ממרכז הנתמך לחלקו הימני.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

5. בכביש 446 בכיוון נסיעת הנאשם, קיים נתיב נסיעה אחד הכולל מספר מעגלי תנועה. שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח למרחק של כ: 160 מטרים. עם הגיעו למעגל התנועה השלישי, נהג הנאשם באופן שאינו מתאים לתנאי הדרך ולאופי המשא. כתוצאה מנהיגתו זו והעובדה שהמקדח לא היה קשור כראוי, בעת היציאה ממעגל התנועה, נפל המקדח מעל גבי הנתמך על המדרכה שמימין למעגל התנועה.
6. אותה עת, על המדרכה שמימין למעגל התנועה, הלכו חנה גאולה דוויק, הדס לוי ילדית 14.9.11 (להלן: "המנוחות") אבישג לוי, רבקה גבאי ותינוקה יצחק גבאי (להלן: "הפצועים").
7. המקדח נפל מהמשאית על המדרכה. כתוצאה מהנפילה נמחצו תחתיו המנוחות והן פונו לבית החולים, שם נקבע מותן.
8. כתוצאה מהנפילה נפצעו בנוסף, אבישג לוי (אשר נגרם לה שבר במרפק יד ימין), רבקה גבאי (אשר נחבלה בגבה) ותינוקה אשר נשאה על גופה נחבל בברכו.

הסדר טיעון

9. הצדדים הציגו לפני הסדר טיעון, לפיו עתרה ב"כ המאשימה ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים ופיצוי למשפחות המנוחות.
10. ב"כ הנאשם טען לעונש ברף המינימלי, ככל הניתן לביצוע בעבודות שירות ולחילופין 10 חודשי מאסר בפועל.
11. הובא לידיעתי כי אחת ממשפחות המנוחות, התנגדה להסדר טיעון זה.

תסקיר שירות מבחן

12. ביום 05.11.19 הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי המדובר בנאשם כבן 55, נשוי, אב ל-4 ילדים, עבד כנהג משאית תובלה.
13. הנאשם נוהג על משאית מאז שירותו הצבאי, משנת 2014 ועד ארוע התאונה, עובד בעסק עצמאי להובלת ציוד כבד. התאונה הקשה התרחשה במהלך העבודה.
14. לנאשם עבר פלילי בגין עבירת היזק לרכוש במזיד. כמו כן, עבר פלילי ישן בגין עבירות הפרעת שוטר במילוי תפקידו וניסיון להעסקת תושב זר שלא כדין. עבירות אלו התיישנו אך לא נמחקו, לפיכך לא אתן להן משקל. אשר לעברו התעבורתי אתייחס בהמשך.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

15. שירות המבחן בתסקירו התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות עבודתו בעסק המשפחתי.
16. דגש ניתן בתסקיר לחשש הנאשם מריצוי תקופת מאסר ולהשפעות הקשות של האירוע עליו ועל חייו.
17. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להתמודד עם תוצאות התאונה ומדחיק אחריותו לקרות התאונה. הנאשם טען לפני קצינת המבחן כי ביצע את כל פעולות הבטיחות הנדרשות ומסר כי תנאי הדרך "לא אפשרו נסיעה בטוחה".
18. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו והוסיף כי העדר נטילת אחריות, מהווה מנגנון הגנה, המאפשר לנאשם להתמודד עם התוצאות הקשות של התאונה.
19. יחד עם זאת המליץ שירות המבחן, כי ככל ויוטל עונש מאסר בפועל, ידחה ריצוי העונש לתקופה שתאפשר הליך של מיון מוקדם כהכנה למאסר.

ראיות לעונש

18. העידו עדי אופי לטובת הנאשם: אפרים נקי, מ"מ רב בית הכנסת בו מתפלל הנאשם, העיד כי מכיר את הנאשם מזה 9 שנים. לדבריו, הנאשם נרתם לסיוע לנזקקים ותורם בנפש חפצה. עוד הוסיף, כי התאונה השפיעה קשות על הנאשם. העיד יעקב אייל בן חמו, שמכיר את הנאשם מזה 10 שנים, לדבריו סייע הנאשם לילדים חולי סרטן ומאז האירוע הינו שבר כלי. העיד בוזגלו דוד, שמכיר את הנאשם מזה כ- 25 שנה. העיד כי מדובר בנאשם שמקפיד לרכוש ציוד עבודה איכותי בלבד עם תקן בטיחותי גבוה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה

19. ב"כ המאשימה הדגיש נסיבות התרחשות התאונה, לרבות כי מדובר בנהג משא כבד. לדבריו מדובר ברשלנות נמשכת שתחילתה באופן קשירת המקדח בצורה רשלנית טרם הנסיעה והמשכה בנהיגה אשר אינה תואמת את תנאי הדרך. ב"כ המאשימה הדגיש את חוסר האונים של המנוחות והפצועים והעדר כל אשם תורם מצידם.
20. נטען לפגיעה בערכים המוגנים של קדושת החיים ועיקרון השמירה על שלומו ובטחונו של האדם. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ולכללים המנחים, הרלוונטיים בענישה בעבירות של גרם מוות בנהיגה

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

- 1 רשלנית. לדבריו, בנסיבות הקיימות כשמדובר בנהג מקצועי, שהתירשל באופן קשירת מקדח ונהג שלא
2 בהתאם לתנאי הדרך, חלה בעניינו חובת זהירות מוגברת ולפיכך יש לקבוע רמת רשלנות גבוהה.
3 21. ב"כ המאשימה הדגיש, את עברו התעבורתי של הנאשם הכולל 60 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות
4 נושאות פן בטיחותי. לדבריו, בהרשעותיו האחרונות הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לתמרור,
5 עצירה המפריעה לתנועה וקיפוח זכות השימוש בדרך.
6 22. ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר בתאונה מזעזעת, במהלכה נפגעו אנשים רבים, לרבות ילדה בת 5
7 אשר נמחצה למוות לעיני אמה. מתסקיר שירות המבחן אף עולה, כי הנאשם אינו לוקח אחריות על
8 התרחשות התאונה, ולפיכך קיים סיכון להישנות עבירות נוספות. לאור כל זאת, עתרה המאשימה
9 להטיל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל ארוכה, לצד רכיבי ענישה נוספים ופיצוי הולם
10 לנפגעי העבירה.
11 **ב"כ הנאשם**
12 23. ב"כ הנאשם עתר להתחשבות בנאשם אשר חווה טראומה מאירוע התאונה והפנה לכשלים ראייתיים
13 בגינם תוקן כתב האישום והוצג מתווה להסדר טיעון. ב"כ הנאשם הדגיש הודייתו של הנאשם ולקחת
14 אחריות, היותו אדם נורמטיבי, נשוי ואב ל-4 ילדים, והטראומה שחווה בגין אירוע התאונה.
15 24. אשר למידת הרשלנות נטען, כי עובר לתאונה בוצעו שינויים בתוואי הדרך אשר השפיעו על גובה
16 הכביש. מהטכוגרף במשאית ניתן היה ללמוד כי עובר לתאונה מהירות נסיעת המשאית לא עלתה על
17 25 קמ"ש ומכאן שמדובר בנהיגה במהירות מותרת. עוד נטען כי הנאשם תחזק את המשאית ברמת
18 בטיחות גבוהה.
19 25. ב"כ הנאשם ביקש לדחות עתירת המאשימה לענישה מחמירה ולדבריו יש לאבחן בין מקרה זה
20 לאחרים, בין השאר, נוכח העדר נסיבות מחמירות. במהלך טיעוניו, הפנה ב"כ הנאשם והעלה טענות
21 בהקשר להעדר הנחיות לאופן קשירת המטען.
22 26. אשר לעברו של הנאשם נטען, כי אינו מכביד באשר מדובר בנאשם אשר שימש כנהג מקצועי שנים
23 רבות מאז שירותו הצבאי. מדובר במי שעבר מספר רב של השתלמויות בנושא רכבים כבדים.
24 27. לאור כל זאת, עתר ב"כ הנאשם להסתפק במאסר שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ולחילופין
25 להסתפק במאסר בפועל בן 10 חודשים. אשר לפסילה, עתר ב"כ הנאשם להתחשבות בעובדת היות

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

- 1 הנהיגה פרנסתו של הנאשם, ולפיכך עתר להטלת פסילה מתונה. ב"כ הנאשם הציג פסיקה מבית
- 2 משפט שלום לתעבורה (גמ"ר 14-08-7110) ממנה עולה כי ניתן להטיל מאסר בפועל שחלקו ירוצה
- 3 בעבודות שירות.
- 4 28. הנאשם הביע צער וחרטה ומסר תנחומיו למשפחות המנוחות. הנאשם ביקש התחשבות בית המשפט
- 5 נוכח מצבו המשפחתי ונסיבותיו האישיות.

מתחם העונש ההולם

- 6
- 7 29. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין (להלן
- 8 "החוק") שהינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, נסיבות העבירה ומידת אשמו של הנאשם, לבין
- 9 סוג ומידת העונש המוטל עליו.
- 10 30. על מנת ליישם עיקרון זה, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע מביצוע
- 11 העבירה, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם ומידת הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם מהעבירה
- 12 שבוצעה, כמו כן, יתחשב בית המשפט במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה
- 13 כאמור בסעיף 40 ט לחוק.
- 14 31. לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים אשר יוטל על הנאשם, וזאת
- 15 בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 יא' לחוק.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

- 16
- 17 32. גרימת מוות בנהיגה רשלנית, מזעזעת את אמות הסיפים. היא פוגעת בערך המקודש של קדושת
- 18 החיים, מפרקת משפחות והשלכותיה על כל המעורבים הרסנית. במקרה שלפני, מדובר בפגיעה קשה
- 19 בערכים המקודשים, במותן הטראגי של אישה וילדה כבת 5 שנמחצו למוות בנסיבות מזעזעות.
- 20 33. הפסיקה מאוחדת בדעה, כי מטרת הענישה הראויה המוטלת על מי שגורם ברשלנותו למותו של אדם
- 21 בתאונת דרכים, הינה, להילחם בנגע תאונות הדרכים ונועדה לשמור על ערך קדושת החיים. ברע"פ
- 22 [2996/13](#) נייאזוב נ' מדינת ישראל:

- 23 "הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהווה, למרבה הצער,
- 24 תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם.
- 25 האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעזו
והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה,
וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חייו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך
במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל
המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם..."

מידת הרשלנות

34. קביעת רף הענישה תיקבע על פי מידת רשלנותו של הנאשם. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש לבחון
את נסיבות גרימת התאונה, האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות
זו עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם מצד ג'. עוד התייחסו בתי המשפט, למספר הנפגעים
כאלמנט לקביעת העונש.

35. בע"פ (ת"א) 40285-10-15 מדינת ישראל נ' פישמן, (לא פורסם, מיום 21.12.15) נקבע, כי מתחם
הענישה בעבירת גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, אינו מקשה אחת ויש לבדוד מתחמים לפי
רמת הרשלנות [ערעור לבית המשפט העליון נדחה ברע"פ 501/16 פישמן נ' מדינת ישראל, לא פורסם
(מיום 14.2.16)].

36. כידוע, ל"דרגת הרשלנות", ישנה השפעה ניכרת על מלאכת גזירת העונש בעבירות של גרם מוות
בנהיגה רשלנית (ראה, רע"פ 449/15 אבן קוידר נ' מ"י, הש' א. שהם, 21.1.15).

37. על פי נסיבות כתב האישום, נהג הנאשם במשאית עם נגרר נתמך שעליו מקדח במשקל 14 טון. הנאשם
לא קשר את המקדח בצורה ראויה, לא אבטחו ולא פחות חמור מכך נהג במהירות אשר לא התאימה
לתנאי הדרך, למשקל המטען ולנסיבות הקיימות. בעת היציאה ממעגל התנועה השלישי בנתיב
נסיעתו, נשמט המקדח ונפל על המדרכה שמימין למעגל התנועה. למנוחות ולפצועים שהיו באותה עת
על המדרכה לא היה כל סיכוי להימלט מפגיעה והתוצאות של התאונה הן קטלניות וקשות.

38. הנאשם התרשל בכך שלא קשר את המטען קשירה נכונה ובטיחותית, שלא נהג באופן מותאם לתנאי
הדרך. מדובר ברשלנות נמשכת וגבוהה שאינה רגעית.

39. על המונח "רשלנות רגעית", קבע בית המשפט המחוזי (ת"א) בע"פ 26904-04-14 מדינת ישראל נ'

תומר זוהר (פורסם בנבו) את הדברים הבאים :

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

1 "בתיקי התאונות ככלל וגרימת מוות ברשלנות ביניהם מדובר תמיד ברשלנות רגעית,
2 שהרי אין מדובר במעשים מתוכננים. תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך
3 שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לענין
4 מימד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על
5 כך שמדובר ברשלנות קלה".

6 40. הנאשם נהג מקצועי, חב חובת זהירות מוגברת להולכי הרגל ולמשתמשים נוספים בדרך (ראו [רע"פ](#)
7 [698/14 אלג'בור נ' מדינת ישראל](#), (מיום 25.3.14)). מדובר במי שעבר השתלמויות והדרכות ועל אף
8 זאת, כשל והתרשל באופן קשירת המטען.

9 41. כפי העולה מעובדות כתב האישום, ניתן היה למנוע תאונה קטלנית זו וניתן היה לעשות כן בכל שלב.
10 הנאשם קשר את המקדח באופן רשלני ורשלנותו זו זועקת לשמים. הציפיה מנהג סביר לקשור את
11 המטען בצורה ראויה ובטוחה. אין זה סביר, לקשור מטען (כל מטען), בצדו האחד בלבד, קל וחומר
12 במטען כה כבד ומשמעותי. לא זו אף זו, במהלך הנסיעה לא נתן הנאשם דעתו למטען. לו היה הנאשם
13 נותן דעתו למטען, היה שם ליבו לתזוזת המקדח על גבי המשאית. למעשה, בשלב זה, המטען זו ממרכז
14 הרכב הנגרר לצד ימין ולפיכך נהג הנאשם והוביל "פצצה מתקתקת". גם בשלב זה ניתן היה למנוע
15 את התאונה.

16 42. כשלים משמעותיים אלו הצטרפו לאופן נהיגתו של הנאשם, אשר נהג ברכב כבד עליו מטען חריג, שזו
17 ממקומו, במהירות שאינה סבירה ושאינה מתאימה לתנאי הדרך. אין זו אלא שמדובר ברשלנות
18 גבוהה, רשלנות רבתי.

19 43. אשר לטענת ב"כ הנאשם, בדבר העדר הנחיות לקשירת מטען ואבטחתו: אין לבית משפט אלא את
20 המונח לפניו. במקרה שלפני, העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם מלמדות
21 על קיומה של רמת רשלנות גבוהה. עם זאת, לא אתעלם מהמסמכים שהוצגו, כמו גם הטיעונים מהם
22 עולה, כי אין חקיקה מחייבת והנחיות מתאימות וברורות לסוגיות הקשורות בריתום ואבטחת
23 מטענים (ר' למשל נ/2 עמ' 23).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

44. לא התעלמתי מהעובדה, כי לא בוצעו עבירות תעבורה נלוות אשר גרמו לתאונה וכי הנאשם נהג במהירות אשר אינה עולה על המהירות המותרת. עם זאת, מהירות נסיעתו של הנאשם לא תאמה את תנאי הדרך והיה עליו לנהוג במהירות כזו, המתאימה לאופי המטען, משקלו ומהותו.
45. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מדובר בנהיגה במידת רשלנות גבוהה. הפער שבין חובת הזהירות המוגברת בה חב הנאשם, לאופן בו פעל בנסיבות המקרה, משליך אף הוא על רמת רשלנותו.
- קביעת מתחם העונש ההולם**
46. בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל קבע בית משפט העליון קווים מנחים בעניין מדיניות הענישה (ר' גם בע"פ 4880/07 קוסה נ' מדינת ישראל):
- א. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה.
- ב. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים.
- ג. השלישי, אמת המידה הנחזית הקובעת בעבירה זו נעוצה היא במידת הרשלנות.
47. בע"פ 9454/12 טקאטקה נגד מדינת ישראל נקבע כי:
- "יודגש, כי בית משפט זה קבע, לא אחת שעל מנת לבער את נגע תאונות הדרכים מן הראוי להשית על הנהגים המורשעים בגרימת מוות ברשלנות בנסיבות אלו, עונש מאסר לריצוי בפועל ופסילת רישיון לתקופה ממושכת... וזאת על אף נסיבותיהם האישיות..."
48. בעפ"ת 33840-02-12 סובחי חאמד נ' מדינת ישראל, סקר בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וקבע כי טווח הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות במקרה של רשלנות קלה ועד 30 חודשי מאסר בפועל, במקרים החמורים והקשים ביותר. על כך גם הצביעה הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים. במקרה שלפני אין צורך לקבוע מתחם ענישה, שכן מדובר בהסדר טווח לעניין ענישה.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

מדיניות הענישה הנהוגה:

49. ככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח (ראו: [רע"פ 8576/11 מזרחי נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 05.02.12); ראו גם: [דנ"פ 1391/12 מזרחי נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 16.02.12); וגם: [רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 23.06.14); ראו גם: [ע"פ 4441/13 פלונית נ' מדינת ישראל](#) (14.08.14) וכן גם [ברע"פ 5047/18 בלאל נגד מדינת ישראל](#)).

50. אשר לפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם (גמ"ר 14-08-7110) ממנה עולה, כי ניתן להטיל מאסר בפועל שחלקו ירוצה בעבודות שירות. מדובר בפסיקה שאינה מנחה ואינה מקובלת עליי. התיקון לחוק המעמיד את משך תקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות על 9 חודשים, מלמד כי לא זו הייתה כוונת המחוקק.

51. להלן אתייחס למספר גזרי דין מהם ניתן ללמוד על רמת הענישה הנהוגת בנסיבות דומות:

א. [רע"פ 9054/16 עאדל עיסא נ' מדינת ישראל](#) ([פורסם בנבו] 07.08.16) המערער נהג במלגזה תוך כדי פריקת מטען משטחים ממשאית, בעת הפריקה נפל אחד מהמשטחים על נהג המשאית וגרם למותו. ביהמ"ש לתעבורה גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, פסילה לתקופה של 7 שנים וקנס בסך 10,000 ₪. בערעור הוקל עונש מאסרו ל- 6 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות ועונש הפסילה סווג.

ב. [רע"פ 5775/15 יעקב וייצמן נ' מדינת ישראל](#) ([פורסם בנבו], 12.1.16) המערער נהג אוטובוס, הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותם של ארבעה נוסעים וחבלתם של שישה נוסעים. המערער בנסיעתו בכביש 6, פגע במשאית שעמדה בשולי הכביש תוך כדי התחככות במשאית. בית משפט קמא גזר על המערער 4 שנות מאסר, 24 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לרכב כבד לצמיתות ופסילה לשאר סוגי הרכב למשך 15 שנים, פיצוי בסך 20,000 ₪ לכל משפחת מנוח. ערכאת הערעור הקלה עונשו של הנאשם למאסר בפועל בן 3 שנים. בקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון נדחתה.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

- ג. ע"פ (תל אביב) 29471-06-14 סונוגו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.12.14), המערער הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותה של קטינה בת 5 אשר חצתה את הכביש במעבר חציה. נקבעה רשלנות גבוהה. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל של 17 חודשים ופסילה למשך 14 שנים. בהסכמת הצדדים נדחה ערעורו של המערער על הכרעת הדין ועונש הפסילה הופחת ל- 10 שנים.
- ד. ע"פ 6811/01 סעיידה עלי אחמד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] מיום 07.11.02. בעת שנהג המערער במשאית השתחררו שני אופנים שהיו מורכבים על סרן אחורי. אחד מן האופנים חדר מבעד לשמשת רכב חולף, פגע בנהג וגרם למותו. בנסיבות המקרה נקבעה רשלנות גבוהה ביותר. בית-המשפט המחוזי הרשיע אותו, בין היתר, בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וגרימת מוות בנהיגה רשלנית. נגזרו עליו, 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל; פסילה בפועל לרכב כבד לצמיתות, 10 שנות פסילה בפועל לכל כלי רכב אחר. בערעור, זוכה הנאשם מעבירות גרימת מוות, כך שנותרו עבירות נהיגה בזמן פסילה ומתן ידיעות כוזבות, או אז הוקל עונשו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.
- גזירת העונש המתאים לנאשם**
52. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה על פי סעיף 40א'.
53. הלכה היא כי בנוגע לתאונות דרכים קטלניות יש לתת עדיפות לאינטרס הציבורי שבהרתעה מאשר לנסיבות האישיות של הנאשם. ברע"פ 6173/12 עזרא רסקאי רדה נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון, כי יש לתת משקל נמוך אם בכלל, לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות ובפרט כאשר אין מדובר ברף הרשלנות הנמוך.
54. מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגזור את דינו של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי, אשר ביצע את העבירה שיוחסה לו וגרם לתאונת הדרכים שבה קופחו חייהן של הולכות רגל.
55. אין חולק כי הנאשם הינו אדם "נורמטיבי", לכך ייתן משקל מסוים בשיקולי הענישה. עם זאת, רוב הנאשמים בעבירות אלו הם אנשים נורמטיביים, שאף ישנה סבירות גבוהה כי אכן חרב עולמם ביום גרימת התאונה (ר' ברע"פ 530/84 שפר נ' מ"י, פ"ד ל"ח).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

56. עם זאת יודגש, כי במלאכת גזירת העונש אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של נסיבות הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו [ראו [תפ\(חי\) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאד](#), לא פורסם (מיום 14.9.16)].
57. הובא לפני, כי מצבו הנפשי של הנאשם קשה כתוצאה מן האירוע הטראומטי והטראגי. אך אין בכך כשלעצמו כדי למנוע השמתו מאחורי סורג ובריח (ראו: [רע"פ 5112/16 אברהם כהן נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 043.07.16) וכן ר' [רע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל](#), טרם פורסם (מיום 8.6.15).
58. בעניין זה, מצאתי לנכון להביא את הדברים כפי שנכתבו ב[רע"פ 40285-10-15 מדינת ישראל נ' רינה ראובן פישמן](#) (פורסם בנבו, 21.12.2015), שם נקבע:
- "בתי משפט על כל ערכאותיהם אמרו וישבו ואמרו, כי רק מאסר מאחורי סורג ובריח נותן ביטוי לערך של קדושת חיי אדם. [ברע"פ 2955/12 ענת הרמוס נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] אמרה כב' השופטת (כתוארה אז מ' נאור) כי: "לדידי, אי הטלת עונש של מאסר בפועל במקרה כזה, יש בה כדי לפגוע בערך המקודש של חיי אדם. לערך זה ראוי לתת משקל הולם".
- ... אנו רואים עם זאת להדגיש, כי הדברים נאמרו ויושמו גם במקרים שבהם לנהגים שהורשעו היו נסיבות קשות ביותר: היריון בסיכון גבוה, אם לילדים קטינים וכיו"ב ועדיין האמירה החד משמעית היתה כי מקום שקופחו חיי אדם ברשלנות של נהג, אין לא תיתכן ענישה הולמת שאיננה כוללת בתוכה רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח".
59. אני ער לכך, כי מדובר בנאשם נורמטיבי, נשוי ואב ל-4. לא התעלמתי מנסיבותיו האישיות. מידת רשלנותו נקבעה כגבוהה ושירות המבחן לא מצא מקום לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו. יחד עם זאת, התחשבתי בנסיבות חייו המתוארות בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי קיימות נסיבות קשות במשפחתו של הנאשם נוכח אירוע התאונה. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי. אם כי מסתבר שאינו מפנים את חומרת מעשיו, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן.
60. יחד עם זאת, בית המשפט העליון בפסיקה חוזרת ונשנית, הורה על החמרת הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, (ר' בעניין זה [רע"פ 548/05 מאירה ליון נ' מדינת ישראל](#) וכן [רע"פ 4732/02](#) סורפין נ' מדינת ישראל).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

- 1 61. שבתי ובחנתי טענות ב"כ הנאשם, אשר הלן כאמור בין היתר על כי אין הנחיות ונהלים ברורים אשר
- 2 לקשירת מטענים. שמעתי מפי ב"כ הצדדים כי טיעונים אלו שוקללו במסגרת מתווה הענישה המוצע
- 3 וכי המאשימה התחשבה בהם. עם זאת, לא אתעלם מהחלל הקיים ומהטיעונים ואתחשב בנתונים
- 4 אלה בהקשר לתקופת המאסר שתיקבע.
- 5 62. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש להטיל עונש של מאסר בפועל משמעותי לריצוי מאחורי סורג
- 6 ובריה, לצד רכיבי ענישה נוספים, ובפרט פסילה לצמיתות מהחזקה או קבלת רישיון נהיגה על רכב
- 7 משא. התחשבתי במשך תקופת המאסר, באמור בתסקיר שירות המבחן וטיעוני הסנגור.

סוף דבר

- 9 63. נוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- 10 א. מאסר בפועל בן 16 חודשים (בניכוי תקופת מעצרו לפי רישומי שב"ס).
- 11 ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת גרם מוות
- 12 ברשלנות ונהיגה בפסילה.
- 13 ג. פסילה לצמיתות מלנהוג על רכב משא או להחזיק רישיון נהיגה לרכב משא. מצאתי כי יש
- 14 להחמיר עם הנאשם ברכיב זה ואף מעבר לעתירת המאשימה בהתאם להסדר, וזאת נוכח
- 15 חומרת המעשים ורמת הרשלנות הגבוהה.
- 16 ד. פסילה בפועל מלנהוג או להחזיק ברישיון נהיגה לשאר סוגי כלי הרכב וזאת למשך 12 שנים
- 17 בניכוי תקופת הפסילה המנהלית והשיפוטית.
- 18 ה. פסילה על תנאי בת 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לבל יעבור על עבירות בהן הורשע,
- 19 ועבירה על התקנות המפורטות בתוספת ראשונה או שניה.
- 20 ו. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום,
- 21 שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה כיום.
- 22 ז. פיצוי כספי למשפחות המנוחות בסך 20,000 ₪ לכל אחת. באופן שסך כל הפיצוי המשולם
- 23 יעמוד על 40,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 6 חודשים מהיום. המאשימה
- 24 תעביר למזכירות פרטי ח-ן לשם העברת הפיצוי למשפחות המנוחות. אין בסכומים שנפסקו
- 25 כדי להקל ואף לו במעט על סבלן של המשפחות ועל כאבן.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

07 ינואר 2020

גמ"ר 18-03-3366 מדינת ישראל נ' בראשי

1

2

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

3

באחרית הדברים אוסיף כי מהטיעונים שנשמעו לפני והמוצגים שהוגשו לעיוני, עולות שאלות נוקבות

4

בהקשר לקיומן של הנחיות ריתום מטענים ואבטחת מטענים (ר' בעניין זה את החוק והדין הקיים, למשל

5

מסמך נ/2 עמ' 23).

6

7

נוכח כד, מורה למזכירות להעביר העתק גזר הדין לראש הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים ולראש את"ן,

8

לכל טיפול שיימצא לנכון.

9

10

מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר, למשך 45 יום מהיום. ככל שלא יקבע מקום התייצבות אחר על ידי

11

בית משפט מוסמך או גורם מוסמך בשב"ס, יתייצב הנאשם לריצוי תקופת מאסרו בתום פרק זמן זה בבית

12

סוהר הדירים עד שעה 12:00.

13

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ. ככל שלא הופקד דרכונו, יעשה כן הנאשם במזכירות בית המשפט

14

תוך 24 שעות. הערבויות והתנאים שנקבעו בהחלטות קודמות בהליך יוותרו על כנם עד תום ריצוי העונש.

15

16

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז תוך 45 יום.

17

18

19

ניתנה והודעה היום י' טבת תש"פ, 07/01/2020 במעמד הנוכחים.

20

ארז נוריאלי, שופט, סגן הנשיאה

21

22

הוקלד על ידי סיגל קדוש